

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Mendacium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

27.
Lipsius in
miraculis
D. Virginis
Hallensis
cap. 7.

Anno 1580. Cum Oliverius Tempelinus Hallas obsideret, erat inter milites quidam Ioannes Zvvichius, is iactare palam se suis manibus Hallensi mulierculæ (Dei parentem intelligebat) nasum abscissurum. Sed hæc mori procurat glande plumbea excussa scurræ illi ipsi nasum auferri. Pœnam habuit, & irrisum inter ipsos commilitones perpetuum meruit, qui identidem hominem ad nasum recipiendum Hallas mittebāt.

28.
Ibid.

In eadem expeditione Ioannes Ryffelmannus ore tetriore effuderat sacratam se statum igne subiecto publice crematurum. Sed ille impio blasphemum os ac mentum ictu abscidit Deus & paulo post ipsam vitam.

*MENDACES ET CORDE DVPLI-
ci merentur iram Dei.*

1.

LVcas Actor. 5. Ananiæ & Saphiræ eius uxoris pauendum recenset interitum. Veniderāt agrum, cuius pretij, quod delaturorant ad pedes Apostolorum dolosa calliditate mentientes partem fraudarunt, inquit de crimine Petrus, detegit fraudem, & Deus pœnam infligit. Petrus, inquam, primus omnium ac solus inter Apostolos de perpetrato peccato reos interrogat, quos conuictos a Deo dira pœna immissa consequitur, ut experimento omni Ecclesiæ innotesceret, illum quem Petrus criminis arguit, Deum eius iudicio annuentem mox experturum ultorem.

Hieron.
ep. 8. tom. 1

Max

Maximus ait, eos hanc cōmeruisse iram, quia quod Deo promiserant nō reddiderunt, Non solum autem quod quæ Deo vouerant non præstiterunt, eam meruerunt experiri à Deo sententiam, sed &, quod, vt ingerit Petrus, mentiti sunt Spiritui sancto. Cæterum hanc pœnam non ad supplicium sempiternum sed ad expiationem peccati, vt sic salui esse possent in futuro sæculo, à Domino esse illatam docent Orig. Aug. Cassianus, & Isidorus.

Epiphanius Cypri Episcopum aliquando duo quidam in via ipsa mendici obseruauerunt, & cum non pœnitendum aliquid se ab eo accepturos existimarent, alter in solo spiritum continens perinde atque mortuus esset jacebat: alter autem veluti familiaris eius lamentans & flens inopiam illam assimulabat vt funetis impensas non haberet, & penuriam tantam cum reprehensione eius deplorabat. Porro Epiphanius præteriens nihil quidem aliud quam quod iacenti illi requiem precatus est, dixit, Exiguum autem quiddam ad illum funerandum ploranti dedit, illa verba adijciens: Curam huius funeris habe, & tandem flere desine. nam hic nunc non resurget. mortem autem quæ communis omnium & inuitabilis necessitate quadam obeunda est, animo te forti ferre oportet. Hæc Epiphanius dixit & abiit cœptam perfecturus ambulationem. Cum autem ea in via nemo alius appareret, ille qui sic steterat & plorauerat, jacentem

inter Ambros. ser. 9.
apud Aug. de verb. apost. ser. 25
Ath. ser. in pass.
Greg. regi. str. lib. 1. ind. 9.
ep. 33.

2.
Niceph. li. 12. c. 46.

Mendicus mortuum se simulat.

Vere mori
tur, docens
illos qui
Dei sacer-
dotibus ac
per hos
Deo illu-
dunt se ipsos
fallere.

3.
Delr. disq.
mag. li. 4.
c. 2. q. 7. s. 1.

centem indicio, pedis cōcussione dato, ut
surgeret, admonuit, simulque eum laudat
qui tam egregie mortui hominis habitum
tulisset, & age tandem exurge, inquit, ut
præsētia versutiæ tuæ hilarius viuendo
ctum percipiamus. vbi autem ille amplius
que dicentem audiit, neque modis omnibus
significationem aliquam se viuere exhibere
alter cursu celeri Episcopum est conseq-
tus, ei que fraudem, quam inopia coacti
menti essent indicauit, & iam citra succum
re flens & lamētans ut socium suum refecti-
ret supplicauit. Epiphanius autem postquam
illi ne factum id grauiter ferret dixit; hanc
nem dimissum absoluit, quod Deus eam
retractatam nollet, &c.

Duo recentiores scriptores Germani
memorant fuisse in misnia rusticū quendam
hunc domum retulisse pecuniam, vesicam
inclusam, & scamno imposuisse, cumque
abiisset, sus domestica, ut vorax & multum
rum est animal, in vesicam incidit, & ut videtur
deuorauit. Rusticus rediens quam non inue-
niebat ab vxore deposcit, negat mulier videtur
se se. quid agat? adit stolidus vetulam pro-
degentem quam pro veratrice habebant. In-
bet muliercula virum in limine domus re-
stere, nec à linea quam creta notarat latum
bire culmum: mox ingressa cubiculum
monem sciscitatur de fure, his verbis ar-
introspectans: quidam N. pecuniam suam

num reuersus tali amisit die, quem ait furatum? respondit veterator ex arca (suo illo tripode) sus comedit domestica. Tu tamen dicitur coniugem eius, ut cum sacerdote amasio eam abliguriret, clam sustulisse. Respondet illa rustico, quod a dæmone (patre mendacij) iussa, tacet de sue. Sed rusticus cuncta sciebat. Nam nihil veritus anile interdictum, pedetentim ac leniter illam fuerat subiecutus, & ante ostium cubiculi substiterat ut quid malefica moliretur, accurate per rimam obseruaret. Reuersus domum uxori & amicis cuncta narrat, ex eorum consilio suam maectat, crumena potitur. defert triueneficam ut calumniatricem & dæmonis partiariam. magistratus portentum flammis expiauit.

SS. MISSAE SACRIFICIUM ET

*SS. Eucharistiam contemnentis
puniantur.*

Veris ac fide dignissimis testibus narratum ac litteris mandatum legimus anno Chr. 1574. in autumnno in ciuitate Hollandiae Gouda contigisse ut Catholicus quidam cuius grauer decuberet, irriserunt eum quidam Calvinisticæ sectæ, dictitantes per ludibrium leuius & facilius eum defungi posse si Missam prius audivisset. Nec mora, quidam ex ijs Hermanus Aldareich profert habitum sacrum quo Ecclesia Catholica in tremendis mysterijs uti consuevit, eodemque induitur. Paratur mensa, expediuntur cætera quæ in S. mysterijs usurpari

I,
Ex libello
germ. Cos
loniæ anno
1574. excu-
so.
Bredenb.
li. 1. c. 64.

V 4 consue